

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1306/2018
20.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Бранка Чичовачког, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 57/14 од 27.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 829/18 од 12.09.2018. године, у седници већа одржаној 20.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 57/14 од 27.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 829/18 од 12.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 57/14 од 27.03.2018. године, окр. АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оглашени су кривим због продуженог кривичног дела из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. ББ који је осуђен на казну затвора у трајању од две године и окр. ВВ који је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док је окр. ГГ оглашен кривим за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 35. КЗ за које дело му је изречена условна осуда и то казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од две године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених ББ, ВВ, АА и ГГ, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 829/18 од 12.09.2018. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окр. АА адв. Бранко Чичовачки, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји обе пресуде преиначи и у односу на окр. АА донесе ослобађајућу пресуду или да обе пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да радња извршења кривичног дела која се окривљеном ставља на терет подразумева поступање са директним умишљајем као и намером која представља посебно субјективно обележје предметног кривичног дела и увек се мора утврђивати, што првостепени и другостепени суд у својим одлукама нису урадили. Такође бранилац у захтеву наводи да кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ подразумева обијање или проваљивање затворених зграда, станова... и других затворених простора или савлађивање механичких, електронских или других већих препрека, а суд је у првостепеној пресуди пропустио да утврди да ли су окривљени предузели радњу савлађивања већих препрека и на који начин су то учинили.

Изнете наводе захтева којима бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Изреком првостепене пресуде окр. АА оглашен је кривим да је у временском периоду од 28. - 31.10.2011. године, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, према унапред постигнутом договору са окривљеним ББ и ВВ, у намери да присвајањем туђе покретне ствари прибаве себи противправну имовинску корист, савлађивањем већих препрека да се дође до ствари у више наврата одузели покретне ствари власништво оштећене АД „ДД“ ... на тај начин што је окр. ББ подесним алатом демонтирао распореднике кочења марке ... са теретних кола 5, 7, 8 и 10, а потом их заједно са окр. ВВ однео до места где је претходно окр. АА паркирао теретно возило након чега су присвојили 29 распоредника кочења у неутврђеној вредности преко 15.000,00 динара, при чему су били свесни да је њихово дело забрањено.

Из овако дате изреке произилазе сва субјективна и објективна обележја кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које је окр. АА оглашен кривим, па неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона по питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим кривично дело. Осим тога, на наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни три, у последња два става и на страни четири у првих пет ставова дао разлоге који Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Такође, Врховни касациони суд упућује и на разлоге другостепеног суда у вези са битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, коју је одбрана такође износила у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП јер су разлози пресуде нејасни, у знатној мери противречни, као и да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде. Осим тога бранилац у захтеву наводи да за чињеницу везану за број отуђених предмета нису наведени докази, затим интерпретира исказе сведока саслушаних током претреса... чиме оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио неоснованим, и на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић